

เทศบาลเมืองแม่เหิระ
เรื่อง
การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์
พ.ศ. ๒๕๖๒

เทศบาลเมืองแม่เหิระ
อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่

ประกาศเทศบาลเมืองแม่เหิยะ
เรื่อง ให้ใช้เทศบัญญัติเมืองแม่เหิยะ

ตามที่ เทศบาลเมืองแม่เหิยะ ได้ตราและบังคับใช้เทศบัญญัติเทศบาลตำบลแม่เหิยะ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๒ และเทศบัญญัติเทศบาลตำบลแม่เหิยะ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๒ แต่เนื่องจากปัจจุบันมีการเพิ่มเติมกฎหมาย/ระเบียบ/กฎกระทรวง/ประกาศกระทรวงสาธารณสุข ส่งผลให้เทศบัญญัติฯ ทั้งสองฉบับดังกล่าว ซึ่งตราไว้ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๒ ไม่เป็นปัจจุบัน ไม่ครอบคลุมตามข้อกำหนดที่เปลี่ยนแปลงไป นั้น

จึงสมควรให้มีการตราเทศบัญญัติเมืองแม่เหิยะ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๒ และเทศบัญญัติเมืองแม่เหิยะ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลเมืองแม่เหิยะ เมื่อคราวประชุมสมัยสามัญ สมัยที่ ๔ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ครั้งที่ ๑ เมื่อวันอังคารที่ ๓ กันยายน ๒๕๖๒ และผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่พิจารณาให้ความเห็นชอบ เมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๖๒

เพื่อประโยชน์ในการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ และการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพในตำบลแม่เหิยะ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ จึงประกาศให้ใช้เทศบัญญัติเมืองแม่เหิยะ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๒ และเทศบัญญัติเมืองแม่เหิยะ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๒ ทั้งนี้ ให้มีผลใช้บังคับภายหลังจากประกาศแล้วเจ็ดวัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๒

(ลงชื่อ)

(นายธนวัฒน์ ยอดใจ)
นายกเทศมนตรีเมืองแม่เหิยะ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติเมืองแม่เหิยะ
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๒

หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์เพื่อเป็นการควบคุมการเลี้ยงและปล่อยสัตว์ในเขตเทศบาลเมืองแม่เหิยะ

เหตุผล

เพื่อรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยภายในตำบล ป้องกันเหตุเดือดร้อนรำคาญที่เกิดจากสัตว์ รักษาสุขภาพความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่นและเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ในเขตเทศบาลเมืองแม่เหิยะ ซึ่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ ให้กระทำได้โดยการตราเป็นเทศบัญญัติ จึงตราเทศบัญญัตินี้

เทศบัญญัติเมืองแม่เหียะ
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๒

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เทศบาลเมืองแม่เหียะ โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลเมืองแม่เหียะ และผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ จึงตราเทศบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเมืองแม่เหียะ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลเมืองแม่เหียะ ตั้งแต่วันที่ได้ออกประกาศไว้ โดยเปิดเผยที่สำนักงานเทศบาลเมืองแม่เหียะแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกเทศบัญญัติเทศบาลตำบลแม่เหียะ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๒

บรรดาเทศบัญญัติ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศหรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้ว ในเทศบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การมีสัตว์ไว้ในครอบครองและดูแลเอาใจใส่บำรุงรักษาตลอดจนให้อาหารเป็นอาจิน

“สัตว์จรจัด” หมายความว่า สัตว์ที่เร่ร่อน และไม่มีที่อยู่เป็นหลักแหล่ง

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การสละการครอบครองสัตว์ หรือปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์โดยปราศจากการควบคุม

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า เจ้าของกรรมสิทธิ์และผู้ครอบครอง ในกรณีของสัตว์หากไม่ปรากฏเจ้าของ หรือไม่สามารถหาเจ้าของได้ ให้หมายความรวมถึงผู้เลี้ยง ผู้ให้ที่อยู่อาศัย และผู้ควบคุมสัตว์

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่ใช้ในการควบคุมสัตว์ที่เลี้ยง

“ที่สาธารณะ” หมายความว่า ที่ดินสำหรับประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นโดยสภาพธรรมชาติ โดยการใช้ร่วมกันของประชาชน โดยทางนิติกรรม หรือโดยผลของกฎหมาย เช่น ที่ขายตลิง ที่ป่าช้า ทางบก ทางน้ำ สวนสาธารณะ ที่เลี้ยงสัตว์ และที่สาธารณะประจำตำบลหรือหมู่บ้าน

/“สิ่งปฏิกูล”...

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร มูลสัตว์หรือ ซากสัตว์ รวมถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาดที่เลี้ยงสัตว์หรือที่อื่นจากชุมชน

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีเมืองแม่เหิยะ

“ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า ข้าราชการหรือพนักงานเทศบาลเมืองแม่เหิยะ ที่ได้รับการแต่งตั้งจากนายกเทศมนตรีเมืองแม่เหิยะ เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๕ เทศบัญญัตินี้ มิให้ใช้บังคับแก่

(๑) การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ของทางราชการ

(๒) การปล่อยสัตว์เพื่อการกุศลตามประเพณี

ข้อ ๖ ห้ามมิให้มีการเลี้ยงสัตว์ชนิดหรือประเภทเหล่านี้ในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองแม่เหิยะ โดยเด็ดขาด ได้แก่

(๑) งูพิษและงูที่อาจเกิดอันตรายแก่คนและสัตว์เลี้ยง

(๒) ปลาปิรันยา

(๓) คางคกไฟ

(๔) จระเข้

(๕) สัตว์ดุร้ายต่างๆ

(๖) สัตว์มีพิษร้ายอื่นๆ

(๗) สัตว์ต้องห้ามตามกฎหมายอื่นๆ

(๘) สัตว์ที่เป็นพาหะนำโรคหรือมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัย หรือเป็นอันตรายต่อประชาชน

ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๗ ให้เทศบาลเมืองแม่เหิยะ เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ดังต่อไปนี้

(๑) ช้าง

(๒) ม้า

(๓) ลา พว

(๔) โค

(๕) กระบือ

(๖) สุกร

(๗) แพะ

(๘) แกะ

(๙) กวาง

(๑๐) ห่าน เกินกว่า ๕ ตัว

(๑๑) เป็ด เกินกว่า ๑๐ ตัว

(๑๒) ไก่ เกินกว่า ๕๐ ตัว

(๑๓) สุนัข เกินกว่า ๓ ตัว

(๑๔) แมว เกินกว่า ๓ ตัว

(๑๕) นก เกินกว่า ๕ ตัว

/ข้อ ๘ ห้าม...

ข้อ ๘ ห้ามทำการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ที่ต้องควบคุมตามข้อ ๗ ในที่สาธารณะ หรือในสถานที่ราชการ ในเขตเทศบาลเมืองแม่เหิยะโดยเด็ดขาด

ข้อ ๙ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจออกประกาศกำหนดหลักเกณฑ์เพิ่มเติม เกี่ยวกับสัตว์เลี้ยงที่ต้องควบคุมตามข้อ ๗ โดยให้มีมาตรการควบคุมอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดพื้นที่ห้ามเลี้ยงเด็ดขาด
- (๒) กำหนดจำนวน ประเภท หรือชนิดของสัตว์ที่เลี้ยง ในแต่ละพื้นที่ที่กำหนด
- (๓) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการทำทะเบียนตามประเภทและชนิดของสัตว์
- (๔) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการปล่อยสัตว์

ข้อ ๑๐ นอกจากการเลี้ยงสัตว์ตามปกติวิสัยแล้ว เจ้าของสัตว์ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรงตามความเหมาะสมแก่ประเภท และชนิดของสัตว์ โดยมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำและจัดเก็บสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะ โดยไม่ปล่อยให้มีการระบาย ชะล้าง สิ่งสกปรก หรือสิ่งปฏิกูลไม่ว่าจะด้วยตนเองหรือโดยวิธีการทางธรรมชาติลงสู่ที่ดินของบุคคลอื่น หรือที่สาธารณะ

(๒) กำจัดซากสัตว์และสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะเป็นประจำไม่ปล่อยให้เป็นที่สะสมหมักหมมจนเกิดกลิ่นเหม็นรบกวนผู้ที่อยู่บริเวณใกล้เคียง และมีให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์เชื้อโรค หรือสัตว์นำโรคต่างๆ ทั้งนี้ การกำจัดซากสัตว์และสิ่งปฏิกูลต้องไม่ก่อให้เกิดเหตุรำคาญและไม่เป็นเหตุให้เกิดการปนเปื้อนในแหล่งน้ำ

(๓) จัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์ เพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์

(๔) ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ของตน ไม่ปล่อยให้สัตว์อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์โดยปราศจากการควบคุม กรณีสัตว์ร้ายจะต้องเลี้ยงในสถานที่หรือกรงที่บุคคลภายนอกเข้าไปไม่ถึงตัวสัตว์และมีป้ายเตือนให้ระมัดระวังโดยสังเกตได้อย่างชัดเจน

(๕) ควบคุมสัตว์เลี้ยงของตน มิให้ก่ออันตรายหรือเหตุรำคาญต่อบุคคลอื่น

(๖) ปฏิบัติการอื่นใดตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งเทศบัญญัติ ระเบียบ และคำสั่งของเทศบาลเมืองแม่เหิยะ

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะอันเป็นการฝ่าฝืนข้อ ๘ โดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวไว้เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดแล้ว ยังไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืนให้สัตว์นั้นตกเป็นของเทศบาลเมืองแม่เหิยะ แต่ถ้ามารับสัตว์ไว้แล้วก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่น หรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นตามควรแก่กรณีจนถึงกำหนดเวลาดังกล่าวก็ได้ เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาดเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้ว ให้เก็บรักษาไว้แทนสัตว์

ในกรณีที่มิได้มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่งและเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืนภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่เทศบาลเมืองแม่เหิยะตามจำนวนที่ได้จ่ายจริงด้วย

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบนั้นเป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

/ข้อ ๑๒ ให้...

ข้อ ๑๒ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจของเทศบาลเมืองแม่เหียะ ในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ ๑๓ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๑๔ ให้นายกเทศมนตรีเมืองแม่เหียะ รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้และให้มีอำนาจออกข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศหรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๒

(ลงชื่อ)

(นายธนวัฒน์ ยอดใจ)

นายกเทศมนตรีเมืองแม่เหียะ

เห็นชอบ

(นายคมสัน สุวรรณอัมพา)

รองผู้ว่าราชการจังหวัด รักษาราชการแทน

ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่

